

Oglas, pripošlana itd. tiskaju i računaju se na temelju običnog cjenika ili po dogovoru.

Novece .. predbrojbu, oglaše Kd. Šalje se s putnicom ilipložalicom pošt. stedionicom u Bedu na administraciju lista u Pulu.

Kod naručbe valja točno označiti ime, prezime i najbliže poštu predbrojnika.

Tko list na vrieme ne primi, neka to javi odpravniku u otvorenem pismu, za koji se ne plaća poština, ako se izvana napiše »Reklamacija».

Cekovnog računa br. 847.849.

Telefon tiskare br. 38

Odgovorni urednik Jerko J. Makulja.

Izdaje i tiska Laginja i dr. u Puli ulica Giulia 1.

Izlazi svakog četvrtka o podne.

Netiskani dopisi se ne vršaju n e o p d i s a n i n o t i s k a , n e f r a n k i r a n i n o p r i m a j u . Preplaata se poštarnicom stoji 10 K u kući, } nagodila 5 K za cijelo, } ili 1 K 5 —, odnosno K 2-50 na pol godine.

Izvan carevine više poština. Plaća i utužuje se u Puli. Pojedini broj stoji 10 h, za ostali 20 h, kol. u Puli toll izvan iste.

Uredništvo i uprava nalazi se u »Tiskari Laginja i dr.« Via Giulia br. 1, kamo neka se nadolijevaju svapljama i preplata.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a nestogni sve pokvaru“. Naroda poslovica.

Pred trideset godina.

— jm. Dne 21. augusta o. g. navršilo se trideset godina, što je u zemaljskom saboru Istre pala prva hrvatska rječ. Progoverio ju je tada mladi zastupnik dr. Matko Laginja. Talijansku večinu sabora uspali su prve hrvatske rječi do ludila, a sanitizirana i divljacka porečka massa na galeriji iskallila je na hrvatske svjetline sve svoje bješnili. Mladi Laginja mirno, stočki, stoji i sluša sve napade, motreć svojim mudrim i pronicavim okom svoje protivnike. Promatrajući tako pojeduljene protivnike, sjegurno ih je sebi mislio, kako će se „gospoda Latin“ razmaženi da divljačta od oligarhične večine sabora i od c. k. vlade već priuđuti na hrvatsku rječ i govor ne samo, nego će po vremenu uvidjeti, da nije u Istri sve talijansko i onako latinsko, kako su poglavice talijanske pripovedale i prikazivale od uviek Istru i u toj obnamli uzgajali svoje talijanske „kaligere“ u talijanskim gradicima Istre. Odgojili te talijanske „kaligere“ i kramare u podpunoj injoranciji, o prilikama Istre bio je tada i i danas je glavni cilj talijanske siniorije u Istri, da takova massa u talijanskim gradicima tako zadispjlena i injorantna služi silepo do fanatizma ciljevima istarske siniorije, danas je kamorre.

Od godine 1888. prolazio je vrieme, vrieme kušnje, progona, napada, zatvora, žrtava svakojakih. Nasi zastupnici, izloženi u tim godinama i tvornim napadima od nahuckane i sanitizirane porečke fukare, ne mogući dobiti ni hrane, ni krova, ni konske, jobakim su mirom podnali sve te poruge i ponikenje, nezaštićeni ni od oblasti ni od talijanskih drugova, rado su podnošili i pregarači sve te nepravde. Uvjereni o končanoj pobjedi za svetu pravednu savor našeg polištenog i na svakom koraku zašumljivanog hrvatskog i slovenskog puka u Istri, zatočili su se za taj naš puk svom svojom dušom i svim svojim srcem. To tvođe ujverenje vodilo je naše napred, i kročili su neustrašivo, držeći visoko stieg pravde i zakona. I pod tim stiegom i provale sve ogromne i teške zaplike i nije bilo sile, koja je mogla svladati taj stieg zakona i pravde!

Čim su se tom stiegu suprotstavile veće zaplike i jače sile, tim ponosnije je leprišto stieg zakona i pravde nad hrvatskim pukom Istre a narod ga veselje pozdravlja i hrilo odusevljeno sa svojim privacima u boj za pravdu i zakon.

I prolazile godine, a da narod nije malakao niti sustao u borbi. Hrvatska rječ naših narodnih bojovnika orala se već u istarskom saboru; gospoda Latin pričavaju ze našoj statkoj rječi i mirno staju u koliko je razumiju. Sa galerije tek čuje kašikad osmijeno kasičjanje, znak neizlijedivog bolestnika, koji lagano izdiže da se smiri za naviek. Naše to ne smeti; ponosno i neustrašivo dižu svoj glas za

pravdu i zakon, a narod ih odvaino sledi i pomaže.

Pojavi se eto na obzoru dvadesetpetna godina nakon prve hrvatske rječi u istarskom saboru. Znamenita je to godina 1907., godina uskrenuta hrvatskog i slovenskog naroda u Istri, godina narodnog probudjenja, što ju je proročanskim duhom pred 45 godinu navješto u istarskom saboru „gospod Latinima“. Otar istarskog kmeta veliki biskup Dobrila i Večeg ponjenja nije mogao dati prezicani istarski kmet behatić Latinima Istre!

I baš onaj god. 1888, mladi tridesetgodinski zastupnik, na kojeg je latinska siniorija saslušala svakojaku pogrede i pravke radi hrvatske rječi i sanitizirana svjetline vikala propni gal, taj eto neustrašivi i gordinj bojnik za pravo i pravdu potiske nog istarskog Hrvata, ustio je na prvim izborima za carevinsko vijeće dve po izbor poglavice istarskih Latina u toboze talijanskim kolonima. Tada je nestalo i zadnje službene laci i obmane o talijanskoj zapadnoj Istri. Nastane smetnja u talijanskim redovima, a austrijska oblast napokon uvidi, da je bila od uviek samovaranja od talijanske siniorije, te stade posredovali da se i našem narodu u Istri dade pravda i zakon. Ali Latini ne htjeđu ni tih mreća dati našemu narodu, pak je naš narod prihvatio i daljnju borbu, koju mora izvođavati do kraja, jer na zastavi našoj i naših vodja stoji još uviek bistrim i čitlim slovima upisano: pravda i zakon!

Trideset je godina tomu, da je dr. Matko Laginja prozborio u istarskom saboru hrvatsku rječ, koju je sve do danas sa svojim dosljednim drugovima širio, zagovarao i do skrajnosti branio. Niti malo utruđen, niti smaknuso, brajni hrvatski rječ i prava istarskih puka i u svojoj tridesetet godini, dapače iako každaka godinama i zdravljem polišten, sav poslije i oživljen prvi usteće kad god i gdje god tražištit, zagovarati i braniti hrvatsku rječ i prava hrvatskog i slovenskog naroda u Istri.

Sjećajući se puni ugodnog raspoloženja i radosni u svojoj rodoljubnoj duši na prvu hrvatsku rječ u istarskom saboru dne 21. augusta 1888., budimo uspomenu na tadašnjeg mladog Laginja i pozdravljamo danas još uviek istog u šestdesetim godinama za pokoljim, da nam Bog još dugo uzdrži i poživi našeg sredog vodju dra Matku Laginja!

V. pedovita god. glav. skupština hrv.-slov. akad. serijalnog društva „Istra“.

Dne 17. augusta o. god. sastali se mnogobrojni članovi skad. društva „Istra“ u Nar. Domu u Pazinu. U devet sati prije podne otvorio je predsjednik kol. Frančić skupštini, pozdravio prisutne, te se osvrnuo na mučan posao upravnog

odbora kroz ovu godinu. Najprije je trebalo očistiti društvo od t. zv. članova, koji nisu u njem vršili ni svojih najprioritetnijih dužnosti. Posto bez materijalne moći ne može biti moralnih uspjeha, to je odbor živo uznašao, da sakupi jedan temeljni fond, što mu je, kako smo kavajne iz blagajničkog Izvješća vidjeti, do neki i uspijelo. Tajnik kol. Sučić podao nam izvješće o cijelokupnom radu društva. Dok su otočani po Izvješću III. redovite godišnje glavne skupštine, bili prije silno nomarni, bio je ovo godine rad na očima dosta ploden. Tako su daci u Dobrinji dosta utjecali na širenje sokolske ideje po otočima, držali četiri predavanja, tri pučke zabave, poduzeli dva voća izleta u susjedna selja sa domaćim mladincima, raspodjeli 1000 primjeraka „Pučke Prosvjetje“ itd. U kontinentalnoj Istri držala su se tri predavanja u Draguču te nastavni tečaj u Grimaldi. Osnovalo se dvije nove knjižnice i to jedna u Premanturi kraj Pule i jedna u Kastvu. Prema tome uzdržava „Istra“ 12 knjižnica sa preko 5000 svezaka. Mnogo od tih predstavlja veoma povoljno, a što su neke zapuštene kriv je ponajviše analfabetizam u dotičnom kraju. S obzirom na to, uveli su si članovi „Istra“ za glavnu zadaću, da se bori proti tom najvećem zlu našeg naroda. Po Iskrsima pročitalo se ove godine 2500 avazaka sa ukupno 410 čitačaca. Popreko pada na svakog čitaoca pet avazaka. Tajnik se sada malo udaljio od samog predmeta. Osvrnuo se naime na fizične škole, ekonomike, a pri narodne prilike, dilijem čitavog slavenskog juga. Eto u Slavoniji 80 magjarskih škola, eto u Sloveniji razširene germanizacije, pa tako i u Istri one nesrotne dječice, koja nisu nikada škole vidjeli. S obzirom na ove slabе okolnosti pozivaju drugove, da pređu preko nesretnog i narušenog strančarstva našega kompanilista, koji je takoliko korjena zahvatio, da smatra „dinu dušmaninom svoju vlastitu braću. Takav elemenat, koji traži razmirec medju nama samim treba mimoići, nastojati ga onemogućiti, jer čemo inače i sami pomoci, da unitalimo svoj vlastiti narod. U tu svrhu treba nastojati, da zainteresujemo našu omladinu, koja ne smije biti zagrijljiva, strančarka, previljiva, razdvajalačka. Dakle od tih maza, koje nam ubijaju volju za svaku djelovanje a stvaraju narodni indeferentizam. Blagajnik kol. Raner podao nam u kratko izvješće o stanju blagajne. U njoj imade gotovog novca K 536.58. Po navedenom temeljiti je tvrdnja kolege tajnika, koji je rekao, da smo ove godine postigli povoljan uspjeh ne samo u moralnom već i u materijalnom pogledu.

Iza izvješća revizornog odbora, koje je

sveštalo po skupštini jednoglasno primjeđenim apsolutorijem, prešlo se na izbor novog odbora, koji je sada ovako sastavljen:

Predsjednik Franjo Raner, stud. med.

podpredsjednik Ivo Aničić, stud. iur., tajnik Mijo Ivetić, abiturijent, blagajnik Er-

nest Štrpin, cand. iur., knjižničar Mate-

Gržević, stud. agr., te odbornici Božo Semelić i Mate Deprato, abiturijenti. U revizornom odboru: Božo Francetić, cand. iur. te Niko Sučić, stud. med. U častnom суду: Srećko Zuglja, absol. pravnik, Fran Klarić, absol. pravnik te Maks Vičić, stud. med.

Kod zadnje točke eventualnija se zaključilo, da se kod društvenog naziva izostavi ono „serijalno“, jer „Istra“ ne djeluje samo kroz serije, već kroz cijelu godinu. Raspravljalo se o sjednjenju istarskih klubova u Bedu te Zagrebu sa nadim druktovom. To je pitanje skupština preputilo novo izabranom odboru. Kolog Aničić užima rječ to preporučuje članovima „Iste“ da dim više rašire među narod kalendor za god. 1914, što ga je izdao ABC-klub u Zagrebu. U njemu ima temeljnih pojmoveva o državi, do domovine, narodnosti, a to će živo narodu veoma koristiti. Kolega voli, da bi se svaki istarski akademik morao više družiti sa srednjoskočolima, dolaziti u dodir s mladim učiteljima, to nastojati pokopati onaj jaz, što postoji između nas i našeg slobjaka.

U društvo se upisalo dvadesetak novih članova, od tih sa pazinske gimnazije sedam. Seniora imade društvo 21. Nekoju su se članovi, koji nisu mogli doći na skupštinu, brzojavno opravdali — tako knjižničar Josip Žerjav, Ivo Šterk, pravnički vjesbenik c. k. suda te Ivo Mogrović, pravnik, Volosko, zatim Ljovoslav Kundić, a gosp. dr. Orlić poslao nam slijedeći brzjav: „Ideći narodne borbe nek Vam bude osredeno Kosovo.“

Tu je narodnu borbu natu u Istri ove godine izdvojno pomogla i mati-zemlja Hrvatska. Hrvatska je Narodna Straža naime darovala našem društvu lep i dar od od K 100 a „Prva hrvatska“ u Zagrebu K 50. Sjelišta su nas se i druga nekoja društva sa manjim svotama, a svima izričemo ovim putem najdublju hvalu.

Na skupštini je hrv. slov. akad. klub „Jurislav Janušić“ zastupao društveni članik g. Kazimir Viduš, stud. phil. a „Istra“ je kao svog odaslanika na njihovu skupštinu designirala kol. Niku Sučića, stud. med.

U 8 i pol sata po podne istoga dana zaključio je predsjednik kolega Raner skupštinu.

Pazin, dne 20. augusta 1913.

Mijo Ivetić, tajnik hrv.-slov. akad. društva „Istra“.

Pogled po Primorju Puljsko-Rodinski kot.

† Marija Šrdoč. Prošlog četvrtka po podne preminala je ovđe Marija, supruga Tome Šrdoča u dobi od 48 g. Pokojnica, rodom iz Dobrinja rođ. Sučić, isčila se ovđa kao prava i svjetla rodoljubka te uz svog supruga u kući i vani revno njezinovala našu materinaku rječ. Ugodno se sjećamo pokojnice od izbora za carevinsko

vjeća g. 1911., kad je neustrašivo vodila pred izbornu žaru svog jasnomoglog svekra starca od 84 god., ne mareć za zvijždik i psvoke talijanske fukare. Pokopana je u subotu uz saudečće našeg mnogobrojnog naroda.

Blagoj pokojnici budi takta ova hrvatska gruda, koja ju krije, a prijatelju Tomi i djeni, te ostaloj rodbini naše iskreno saudečće!

Pogreb žrtava nesreće u Šarkođansu. U zadnjem broju donesli smo vijest o strašnoj nesreći, što se dogodila prošlog četvrtka na streljani ratne mornarice uslijed eksplozije jednog velikog topa od 30-5 cm kalibra. Tu vijest dozvolili smo malo iz čina i kad je naš list bio već u stroju pak smo ju mogli priobčiti tek u suttini. Zaštože se posle ispostavilo, da je vijest bila u cijelosti istinata s razlikom što admiral grof Lanjus nije bio podlegao isti čas ranjama, već tek drugi dan na na vjetar.

Kod te nesreće bila su ubita tri mornara avi Hrvati, dva iz Dalmacije, jedan iz Hrvatske i jedan civilista. Teško ranjeni ostali su podadmiral grof Lanjus, kojem su bile razmrakane obje noge ispod koljena; dva vojnika i jedan radnik a 14 ostalo je lako ranjenih bez pogibelji za život. Svi tako ranjeni još su živi, ali je stanje njihovo beznadno.

Podadmiralu grofu Lanjušu, čim je dovezen u bolnicu, odrezali su obje noge, ali uza sve to je njegovo stanje bilo vrlo teško. Uslijed velikog gubitka krví admiral je vrlo oslabio i napokon je u petak večer umro.

Sprovod ubijenih mornara bio je u subotu po podne na vojničko groblje. Pri sprovodu učestvovalo su sve vojničke i građanske oblasti te odjeli ciale garnizije u Puli, dok su svi ratni brodovi u luci Šibeniku za vrijeme sprovoda zastave na pol strega. Mrtva tjelesa bila su položena na staklima (lastama) od topa, koje su vozili vojnici mornarice. Sprovod je ispač vrio imposantan uz sveobča saudere na rode, kojeg je na hiljade i hiljade gledalo žabljnu povorku.

Pogreb podadmirala grofa Lanjuša bio je u pondjeljak u 5 s. po podne. Takova sprovoda još nije bilo u Puli; to je bilo neto veličanstvena. Možemo reći, da je polovica puljskog naroda zapremile ulice kud je imao sprovod preši sve do vojničkog groblja. Na sprovodu bio je zastupan naš car i kralj po posebnom izaslaniku, a tako i njemački car i naš prialjonec-sjednik. Izmisli svih vojničkih predstavnika te ciele posade pomorske i kopnene, bilo je na sprovodu sve činovništvo državno i autonomno. Sprovod je vodio podadmiral Kohen a četama je zapovjedao kostredimiral Hans. Na sprovodu je također bila jedna kompanija mornara za njemačkog ratnog broda „Goeben“, koji se nalazi u luci i svi oficiri tog broda. Mrtvaci liči je bio potekao na staku od topa, kojeg su vozili vojnički ratne mornarice. Ima ih je bilo 100, a dva brata, onda zastupnik našega i njemačkog cara te prialjonecsjednika a i na ovih nepreglednih povorki vojničkih i čiviličnih činovnika.

Na odar pokojnikov bilo je položeno 92 vijence, koje su nosili u sprovodu vojnici mornarice i kopnene vojske. Među tima bio je vijenc od njemačkog cara i prialjonecsjednika Franje Ferdinanda.

Kad je lič pošten u grob, ispaljili su čete u potak u putaka i malih topova u sva ratnog broda „Mara“ 17 hitaca.

Udovica pokojnog admirala stiglo je bezbroj sačinica maline od svih europskih vlasti a posebno od našeg i njemačkog cara. U ime svih hrvatskih državtava u Puli i u ime dr. Luginje, koji je odvestan, kondoličao je na lukučkom admirala g. dr. Ivana Zecosa. Udovica pokojnog podadmirala je po rodu Hrvatica, kćer vijecnica načelnika ratne mornarice Sojke.

Saudečće za pokojnim podadmiralom je občenito i u građanstvu i u momčadi ratne mornarice zbog njegove dobrote i zbog strašne nesreće, što ga je anasla u vršenju svoje službe. Bilo mu je tek 57 godina. P. u m.

Rovinjska poreta. Dne 1. septembra o. g. sastaje se opet glasovita rovinjska porota. Iz listine izričenih poročila za ovo zasjedanje opažamo, da od svih 86 nema 10 porotnika, koji znaju hrvatski jezik. O toj nepravdi pišemo već desetke godina, ali sudska vlast se ne obazira na sva tata nata jedikovanja; kada će to stanje za nas prestati ne znamo. Ako pišemo očitije proti toj nepravdi, tad nas plijene, a rovinjska porota funkcioniра i dalje i sudi hrvatskom pučanstvu a da ne razumije obituženika.

Tu treba poduzeti drugu akciju; nasi zastupnici moraju poprimiti energetne korake, da se takova anomalija odstrani, treba iznijesti javno u parlamentu pred svjet, sto se sve događa u Istri kod okružnog suda u Rovinju u XX. veku, da sući sude obituženika, kojeg nerazumiju. Zar je to samo za Slavene istre, da suće, plaćaju i podnajdujut Qoutouque . . . ?

Poretna rasprava pred okružnim sudom u Rovinju proti našem uredniku, određena na je za 11. septembra t. g. uslijed tuha ove ilege društva Petris, kapet Galečana, firme Timote & Boccasini od Gornjaletta i porezni činovnici Tomić i Perčević.

Naredna Radnička Organizacija u Puli pribedit će dne 31. t. m. u nedjelju veliku vratnu zabavu u korist potpornog fonda za bolesne članove. Na zabavi svih radiće naše „Sokolska fanfara“ same narodne komade, a i druge zabave biti će po miloj volji.

Uzajamna za članove K — 30 po osobbi, za nečlanove K — 40, a za gospodje K — 20. Početak u 6 sati po p. Nakon vruće zabave bili će ples.

Obsidrom na plemenitu svrhu nadamo se da će pohrbiti lijep broj našeg naroda na tu zabavu, da doprinese svoj oboljanju toli plemenitu ustanovu naše N. R. O.

Za Držbu. G. Ante Vičić Selje iz Chicago (Amerika) za Držbu K 97-25 u ime društva „Istarska Sloga“ u Chicago. Tu svetu našu braću u društvu „Istarska Sloga“ u dalekoj Americi namjenjuju svake godine našoj Držbi. Zivilni

G. Hrvoj Plego, đjak, Selje K 14-84, koji je sazrao prigodom vjenčanja Valentina Virode sa Marijom Dračić u Pracanci. — Obitelj Vranik u Puli dariva K 10-1000 vijeca vjenca na odar pok. Stjep. Ružića Velet. Matej Ev. Stabić Selje K 8 — sabranih kod rodoljubnog stola u veleč. Ferde Hrdy a u Sv. Lovreču kod Labina.

Prigodom vjenčanja gđice Ivke Marolti u Marčani sa g. Rudolfom Mandićem, c. k. povjerenikom u Dubrovniku, sakupilo se na predlog dra. Gjura Červara na Držbu K 180—. Ova sveta predana je ravne Ravnateljstvu Držbe.

Keledar „Jorgevan“ na god. 1914. Izmisao je nakladom liktare Luginje i dr. u Puli omiljili keledar za mlade „Jorgevan“ za godinu 1914. U njemu će učete mladost i ove godine naći lijepog zabavnog sliva, zagoneku i sl. „Jorgevan“ keledar vrlo je prikladan za sebe, kao pričučnik i kroz biljednicu, u koju svrhu imade vide praznolih listova i skrtiljki za razne bilježite u sklopu.

„Jorgevan“ se prodaje po 50 para u svim vadičim mještansima Hrvatske i Dalmacije u kojizarama a narucuje se kod liktare Luginje i dr. u Puli.

Bošnjački kofar

Cres. Prošlih dana čitalo se u novinama, da je stanje naše občine u deratnom stanju. Pa nije ni čudo, kada se gospodari na veliko, kada se troši novac na

potrebito i nepotrebno. Sagradilo se školu za kakovo sveučilište. I tu se uzdržao desetak učiteljskih silla, a dosta bi bila šestorica. Ali da, treba dati mjesto ovomu i onoj — sono Chersini. Neznam čemu se uzdržaje večernju školu za par naučnika, od kojih neće imati občinsku nikakve koristi. Na občini se drži, što nemaju druge občine, uz tajnika, kancelariju i blagajnik. Zašto je ovaj? Možda gleda kako pautina plete mrežu po praznoj blagajni! Ali se mora i ovog držati, jer je naš, jer je u roru s Rokima. I ova obitelj još najbolje prolazi s občinom, jer ima u najmu jestino sve stanove. N. pr. najam od stanu sv. Vid morao bi svakako nositi K 4000. A ova obitelj ga ima za samih K 2800. Pred maio bila je dražba za taj stan. Pa mjesto da občina povisi najam na 4000, ona je ostavila istu cenu, koja je bila pred dvadeset godina, kada je jedan juganjac stojao K 160 dodim danas stoji 5 do 8 K. Dodjose dvojica, da se nabijaju na držbu. Ali načelniku, Karvinu i drugima to nije bilo pravo, gledaju ih mrkim okom. Dodjose jedan od Bajčića i pošalje onu dvojicu van, i na njemu ostane za 2800 K. Tada bijahu gospoda veseli, zadovoljni, jer to je ostalo njihovo čovjeku, a občina neka puše u praznu blagajnu. I ovđe je figura občina za šest godine K 8000. Ali da, mora se poći Bajčićima na ruku, jer da nema njih, kako bi prošla vlastela kod občinskih izbora. Oni drže njihovo talljanstvo. Pa opet se vidi, kako su nata gospoda zaustavili da dobrij občine i držbe za lov. Prošlih godina iznajmo je najam za lov K 750. A pred maio uvezu ga naši lovci, a vi stupovi občine, na godišnjih K 141. Dakle tu je izgubila občina za pet godina K 3000. Ovo spome nuh, da se vidi, kako gospoda ne gledaju korist občine nego svoju. Pa zašto nebi svaki malo gledao, a ti puče „površ pantalon“ pišti. Ovdje bi trebalo usetiti čina prije, metu i pomeđu... Ali čekajmo, da se počne u Poreču. Ali kada će to biti? Za Hrvatsku, gdje ne treba, drži se već drugu godinu komesira, a Istru putuju oni u Beču na miru, da Talijani rade s nama što hoće. Možda bi i kod nas to uveli, ali se boje zamjere od strane Villima i Viktora.

Zbilja ili komedija. Znali smo već odavna, da su občinski upravitelji gradova i občina Cres u vrlo tišem i kritičnom položaju zbog finansijske i novčane misije, u kojoj se občina neželi. Ali nismo smutili ni udaleka da je položaj tako tešak i to zdrojan, kako nam to sude sama talijanska gospoda povjedoči.

Na zadnjoj občinskoj sjednici izjavio je občinski načelnik da polaze avio čast, jer da više se občinom upravljati ne može, posto su občinske blagajne posve subi i ispružene. Za njim povedeće se i svi občinski savjetnici, podavši i oni svoje ostavke. Tako je občina Cres ostala bez glave i bez vjećnika. Ostali članovi zastupstva upotrijebili su sva moguća sredstva, da bi načelnika od njegovog odstupa odvratili, ali u tom ne uspjelo ni kod njega ni kod občinskih savjetnika.

Kako rečemo, znali smo, da je občinska uprava u plitkih vodama, ali da će se tako brzo nasukati, nismo mogli znati. Občinska uprava u Cresu je u talijanskim rukama, te je primala i trošila po mnoštvu vojnika, kako je sama htjela.

Sada se pita, hoće li načelnik i njegovi savjetnici ostati kod svoje ostavke ili će se dati nagovoriti, te ostavku načar povući. Dogadjia se naime to često u talijanskim občinama, da polazi nad načelnikom, nad občinskim savjetnicima svoje časti, pak čekaju da se ih dodje moliti te se tobože skrivaju za občinsko dobro. Mi to zovemo komediju i takovih komedija u talijanskim občinama istre zabijeliš smo tečnjem zadnjih godina mnogo. Čakamo dakle da viđimo, hoće li se sada i u Cresu odigrati

na občini samo komedija ili će biti tragičak i tragedije.

Voloski kofar

Za crkvu u Matuljama. Nedavno je naš gospod Ivan Vlah-Višić, radnički marnik i zaustimatelj za svako javno dobro, razasao na nekoj svojoj drugove i prijatelje u Matuljama i obližnjim selima proglaši i poziv na sastanak dne 18. o. m. u svrhu ustanove „Odbora za gradnju crkve u Matuljama.“

Ovome se pozivu radosno odazvali malone svi pozvanici, dočini su ostali izpričali svoju odustinost radi zaprečenja i izjavili se složnima sa istaknutom idejom. Prisutni su živim zanimanjem i velikim odobravanjem saslušali izvješće o predmetu, te se njih sedamnaestorica odmah složila u „Odbor za gradnju crkve u Matuljama“. Odbor se konstituirao kako sledi: Predsjednik Ivan Vlah Višić, obč. savjetnik, podpredsjednik Vjekoslav Sinčić, obč. savjetnik, tajnik Josip Mihelić, posjednik, blagajnik Vincenco Ricci, veletržac, rezivori Josip Lojk, c. k. uprav. pošte, Božo Bačić, obč. zastupnik i Franjo Dukić, gradjevni poduzetnik. — Sastav odbora izjavio se odmah crkvenoj i političkoj oblasti, od koje se ujedno zamolio dozvola za sabiranje milodara. Sada je na bogatijumbom narodu, da podupre ovaj važni, ali i teški podhvati.

Prinosi se kajlu na blagajnik g. Vinko Ricci, veletržac, Matulje (istra). Bilo sretno i beršetno!

Pazinski kofar

Svečano otvorenje Naredne Čitaonice u Cereviji. Nakon toliko vremena došao je ipak dan 16. t. m., da smo mogli otvoriti Čitaonicu, koja je ved sada trn u oku naših narodnih prijatelja, a sjećamo se, da će biti što dalje sve-to-vedi, osobito ako bude ista dobro uspijevata, o čemu gojimo najveće nadu. To će samo onda moći da bude, ako se našoj brzi priklopil brig naših narodnih prijatelja i rodoljuba, čega radi pozivljemo gg. prijatelje i rodoljube, da bi se odazvali našoj molbi te pomogli nam u tom poduzeću bilo materijalno bilo moralno, jer mi sami ne možemo mnogo, premašimo nas.

Svečanost je započela nedio prije 4 i pol sata posle podne, a nate su se trobojnici vijale na dalje vidjenjim, mjesima tek od podne, budući ih prije nismo mogli dobiti. Odmah iz 4 sata sakupio se otvarajući odbor u društvenim prostorijama, odatle je krenuo sa trobojnicom na čelu put kolodvora, koju je nosio naš stari narodni borac Franjo Udovičić iz Gologočice da dočeka gospodu te ostale prijatelje. Već se tog časa vidjelo veselje na licu svim našim a protivljevima zlouvolja. Dodata vlast, iskrca se glazba sa isplim brojem prijatelja te se uvrstali i krenuli uz sviranje glazbe put društvenih prostorija. Čim je povorka stigla pred društvene prostorije te htjela da odavira pred vratima jednu pjesmu, dodje oružana sila i zabrani sviranje, premda je glazba imala dozvolu sviranja. Nato je hilj vjeđni nas g. učitelj pozdraviti nadioše prijatelje i domaćine, što mu je bilo isto zabranjeno od spomenute sila. Budući je navedeno bilo zabranjeno, nazvao je g. učitelj kao prijevremen predsjednik skupštine, da se izabere stalni upravni odbor, koja je svrkla u 5 sati i pol izbravši sledeći upravni odbor: predsjednik Ivan Gržavac, župan, tajnik i blagajnik Josip Minas, učitelj, odbornici Lovro Tomasic, učitelj, Tomo Šepuka, c. k. cestar, knjižničar Ante Turčinović, želj, strkar, odbornjak Franjo Opatić pok. Martinac, rezivori Josko Klun, selj. podčinovnik i Josip Opatić, gostionica. Za vrijeme skupštine komentiralo se o zabrani i dozvoli na c.

kr. zandarmerijom te se time postiglo brigom našeg mladog gosp. doktora Ivana Prudana, da je glazba mogla iz skupštine odsvirati pred sisaonom jednu pjesmu i krenuti na to uz sviranje u dvoriste gospođe gosp. Opatića, gdje se vratio zavani dio uz sviranje. U 7 i pol sati morala je glazba sa prijateljima otići vlastom i postati nas domaćine u velikom zadovoljstvu, što se svršila nasa srećanost u najvećem redu i veselju osim one gore spomenute opadice.

Za vrijeme odmora u zabavnom dijelu pozdravio je prijutne naš g. učitelj i zahvalio im se na tako mnogobrojnom posjetu, a zatim je ocrtao kratkim govorom gosp. A. Belanić iz Pazina bledno stanje našeg naroda pod tujdom vladom danas i negda te koliko su dooprinile čitaonica do naše narodne prosvjete, uvezavši primjerom najstariju hrv. čitaonicu u Istri, usime u Kastvu. Nato se zahvalio odboru na dočeku, čestitao na poduzeću i metnuo svima na srce, da porede na što veće uspjeh društva.

Bivši privremeni odbor i novi stalni upravni odbor smatra se dužnim, da se javno zahvali svima, koji su ih do sada bili u čemu pomogli, osobito gospodi, koja ih je finansijsko pomogla, a međutim se najtoplijije preporuča gosp. prijatelji ma i rodoljubima za u buduće.

Novčane se podpore do sada dobitio od sljedećih gospoda: po 20 K prof. Vjek. Špindić i Fran Matejčić, c. k. pokr. skol. nadzornik; po K 5 Josip Mandić, dr. Š. Kurelić, odvjetnik, dr. Granić, Hrčnik i I. Kos, c. k. gim. uprav.; Ivan Banovac, živ. ličnik K 4; po K 2 Josip Oreš, Čiro Raner, dr. Šebesta, Hrčnik, L. Kogoj, abiturijent, Ante Ladavac, učit. kandidat, dr. I. Prudan, Josip Dušić, gospodaricar, Knez, Turčinović, Beletić; po 1 K Fran Novčan, prof. Ante Opašić, učitelj, A. Cerovac, Fran Ferencić, E. Drndić, M. Koren, Iv. Opašić, trgovac, Josip Stranić, Vjek. Bartolić, Čiro Bartolić, M. Jurčić, krojač, Grklinić, Perutić, c. kr. sudac, X, Y, Revolante, Graber, Gortan, Junek, F. M. i I. S. — Prodano grožđe i kruške za vrijeme zabave doneto je K 9-80. Svoga ukupno K 114-80. — Zivili darovatelji!

Koparski kofar

Sv. Denat kod Buzeta: Dne 10. t. m. obdržavala je ovdjeđenja područnica Društve sv. Cirila i Metoda za Istru avu redovitu godišnju skupštinu. Akoprom nije bilo najljepše vrijeme obavim na naše pejlike i malenu količinu pružnosti naroda, uspjeh bio je dobar u moralnom i materijalnom pogledu. Primilo se svega ukupno K 108-52 od kojih se je pokrilo troškove sa K 28-92. Cisti dobitak od K 74-80 odspasao se izravno ravnateljstvu Društva u Opatiju.

Dužnost nam je, da se zahvalimo petori mladića iz Buzeta sa vodicom g. Miranom Kajinom, te gospodi iz Sovinjaka, Vrha, Račica i svima, koji su nam budične pripomogli.

Stranina i Jurina

Fe. Je l'istina Jure, da je uskrenula u Poreču Markova baba?

Jur. Juh nije ne, Bog njoj dal večni mir i pokoj, nego njoj se je rodila sestra od drugoga oca i od druge materi.
Fr. Tako brža sirota ne zna čigova je.
Jur. Zna, zna; ima gospodina za oca i bogatu mater.
Fr. A kako su ju pak krstili?
Jur. Lipo brate. Imu tri imena, kako i gospođa dica, ali najprvo je Franjica.
Fr. Tako se zove Franinova baba?
Jur. Baš tako!

Razne primorske djesi

Atentat na kr. komesara u Zagrebu. Dne 14. t. m. do podne izveden je na kr. povjerenika baruna Ivana Skerleca u času, kad je ostavljao stolnicu crkvi na koni službe božje, kao na kraljev rođendan, revolucionar napadaj. Atentat nije uspio, te je kr. povjerenik tek lakoranjen na ramenu. Atentator je pucao na kr. povjerenika iz neposredne blizine. Redari su atentatora odmah odveli na redarstvo, gdje je bio podvrnut prelustranju. Ranjeni kr. povjerenik odvezao se u bolničku milosrdne braće, gdje su mu liečnici povezali ranu i pridržali ga na liečenju. Rana se zasićeljuje te će doskora odraviti.

Atentator jest 23 godišnji Ilichac Stjepan Dojčić iz Ludbrega, koji je doputovao iz Amerike i to u svrhu, da izvede atentat.

Kako je atentat bio potinjen u samoj stolnici crkvi, to je crkva iz nova posvećena.

Pričegnulo im male uude. Trčanska kamorra, koja se smatraju državom u državi, kamo i kamorai u talijanskim občinama Istre, dozivjela je zadnjih godina raznih razočaranja. Prvi udarac zadali su njih trčanski Slovenci tim, što su svojim ustrojenjem i ustajnjom agitacijom postigli ustrojenje c. k. kot. poglavarsava ili načelničkog savjetništva. Tim je bio kamorai na magistratu odustez dobar dio posala prenesenog dječokrugu, kojim su se do tada slutili na stetu austrijskih i na korici talijanskih podanika.

Kamorje oduzeli im je vlast i pravo pobiranja državnih nameta a ovih dana izdalo im je c. k. namjestnički dekret, kojim nalaže kamorai na magistratu, da mora iz službe odusteziti sve činovnike i druge službenike, koji nisu austrijski podanici, ponajprije talijanskim podanicima. — Jer im jedino ih — oko 40 — namjestnički na trčanskom magistratu.

Taj dekret — sam po sebi — ne samo da je posevopravdan sa stanovišta državne vlasti, već je također osnovan i na zakonu i načelu pravice. Državnoj vlasti ne može biti ravnnodružno jesu li njezin podanici u javnoj službi namješteni unutar njezinih granica ili tudji državljani, pa bilo to i saveznih država. Svaka država mora dati najprije zaslubite i kruha svojim državljanom.

Tau opravdaniji je u ovom slučaju poslupek c. k. namjestništva u Trstu prama podanicima talijanskog kraljevstva, za koje se znače, da su ne samo načelnici neprijatelji postojedeg državnog ustroja u načelu monarhiji, već da se oni nalaže ondje u redovima onih elemenata, koji obično prave nerade, izazivaju nemire, izgredje i demonstracije.

Gradsko uprava u Trstu nastavlja či novčništvo iz talijanskog kraljevstva u gradskim zavodima i deje saradnje podanicima istog kraljevstva kod svih svojih poduzeća. Domaći radnik iz same obdine, zemlje ili ove države šeća i gladuje, dokim se talijanički podanik na njegovom mjestu tempi i tovi.

Bilo je dakle skrajnje doba, da je vlasti bar djejomice kamori pritegla uude, jer bi se inače s vremenom bilo dogodilo, da bi bili glavni rieč na magistratu i kod gradskih poduzeća vodili talijanski podanici.

Radi spomenutog dekreta daju silnu praslinu talijanski nazovi liberalni listovi

Primorja, sazivajući na pomoć nebo i pak proti namjestniku. Njima se pridružile i bečki Židovski liberalni listovi, koji nazivaju u tom koraku čarskog namjestnika slavenke prete. Da su pak u kraljevini Italiji svi radikalni, liberalni, republikanski pa čak i socialistički listovi na nogama, ne treba ni spominjati. Neki radikalni zastupnik Cappa nazivao je već ministru italijanskih posala upit u parlamentu.

Kako čitamo u novinama proti tom dekretnu ustala je talijanska vlada i njezin poslanik u Beču konferirao je o tom s ministrom vanjskih posala grofom Berchtoldom. Čini se, da će austrijska vlada popustiti Italiji, što ne bi bilo ništa čudnovato, jer znademo, da je više puta vlada talijanskog kralja uplivala i dirigirala nultarne poslove Austrijske. Austrijska vlada je poslušala tada, zašto nebi i sada? Kad se radi o Slavenima Austrije, ne treba se zamjerati Italiji, umije mudra austrijska diplomacija, koja se u vlastitoj državi briga više za buduće podačike nego li za svoje, osobito ako su ti Slaveni.

Iz „Narodne Zajednice za Istru“: (Djelovanje društva kroz mjesec juli.) Ne redovito mjesечно sjednici C. O., Narodne Zajednice za Istru za ovaj mjesec izvještio je društveni I. tajnik o društvenom poslovanju kroz mjesec juli. Iz toga izvještaja vidimo slijedeće podatke: „Društvo pisaraca“ poslovalo je i kroz mjesec srpanj svaki dan redovito od 5—7 sati kao i do sada. U to doba dolazila je činovnica za pisanje na stroju i obavljala ono, što je trebalo obaviti. U to doba dolazio je u pisarnu I. tajnik, ako nije bio otutan iz Opatije, a isto tako dolazio je svaki dan u pisarnu I. II. tajnik.

Društveni je predsjednik redovito bio u pisarni dnevice od 6—7 sati i rjeđavao s g. tajnicima dijeljene poslove. Josu počesće dolazili u društvo, pisarnu ili društvo, blagajniku i odborniku g. učitelju Matetić, koji je u zadnja doba postao vrsnim pomoćnikom u ovom narodnom radu.

Od ostalih članova C. O. dolazio je u društvo, pisarnu malo njih, pa bi poželjno bilo, da u buduće više dolaze.

U društvo, pisarnu dolazi redovito po koju osoba iz Voloskog Opatije i drugih mesta u Istri, ako joj treba kakove upute, informacije ili što slično, a odbornici, koji se tamo nalaze rado im željama uđevojavaju, — a količina je to moindre. Izgleda, da će i u tom smjeru kancelarija „Narodne Zajednice“ biti od velike koristi.

Društvena pisarna primila je kroz mjesec srpanj u svemu 152 debla od kojih je bilo: 87 pisana od pojedinica i korporacije u poslu prosilice „narodnog blagdana“ u Istri; 83 sabirna arka sa prisnoina skupljenim za Društvo tom prigodom; 8 je dopisa bilo od raznih oblasti, koje su odgovarale, na koji društvo, podnasak; 10 je pisama bilo od pojedinaca i korporacije, koje su nam odgovarale na naše podneske; 11 je pisana bilo od pojedinaca i korporacije, koje se obraćaju na „Narodnu Zajednicu“ s kakvim upitom ili stogod javljaju; 4 su pisana bila u poslu namještanju u obri i trgovinu; 6 je pisana od društvenih povjerenika, koji pišu o mješenim prilikama svoga kraja; 11 je dopis od naših društava. Područnica I 37 je rasnih drugih dopisa od pojedinaca. Eto iz ovoga se ističe da je u kojem se smjeru vodi društvo, dopisivanje. Opata se odmah, da se većina dopisa tice prosilice „narodnog blagdana“ a to je razumljivo, jer je „Zabavni odbor“ N. Z. u sporazumu s Društvinom Ravnateljstvom ove godine ni se bio preuzeo aranžiranje prosilice ovogodišnjeg narodnog blagdana u Istri i time skopčano sabiranje prisnoina za našu Društvinu.

Iz pisarne se olpremljeno kroz mjesec srpanj 280 poštijki i to 61 dopis i 159 poštijki prigodom „nar. blagdana“: sto knjižice „Narodni blagdan“, što „sabirnih araka“, zahvala u novine. Za sve je to izdano na poštarnu 84 Krune i 35 filira.

Poštovni je odbor držao 3 svoja sjela, dok se jedno nije moglo držati radi otušnosti većine odbornika iz Opatije. Sjela se poslovnom odboru drže redovito svakog četvrtka u 5 sati po podne, pa mogu na nje doći i ostali članovi C. O. a ne samo članovi poslov. odbora. Do sada su na ta sjela redovito dolazili samo 2 člana C. O. i to gg. Viktor Čar Emin i Ivan Matetić. Bilo bi poželjno da i ostali doduđu. Na tim se sjelima izvještjuje o društ. korispondenciji i tekućim poslovima pa se stvara zaključke u manjim i manje važnim poslovima.

Drugi odbori nisu u mjesecu srpanju ništa radili, jer nije bilo prigode ni potrebe prave.

„Zabavni odbor“ nije mogao još da končano uredi izvještaj o prosilavi „narodnog blagdana“ u Istri, u koliko ju je on vodio, jer nije još od svih strana primio izvještaja, sabirnih araka i novaca. Do sada je stiglo na „Narodnu Zajednicu“ 85 sabirnih araka sa od prilike 8.600 Kruna, koje su odmah izrudećene Ravnenjeljtu Društve sv. Čirila i Metoda. Sve sabirne arke imademo sačuvane pa ih redom kako su stizali objelodanjujemo.

Nijedno se novu Područnici nije kroz ovaj mjesec osnovalo, kao što se nije uređilo još one četiri: u Klanj, Grašev, Srdčići i Sp. Škofjelju, jer sada nije nitiako prikladno doba za to. Na jesen morat će se na organizatornom polju opst i intenzivno poređiti.

Od starih područnica, kao i dosada, jedne rade dobro i ustrajno a druge manje, no ipak svaka daje redovito znak života. Izvještaj o tromjesečnom radu područnica dobili smo samo od 5 područnica: 1) Opatija, 2) Labin, 3) Lovran, 4) Matulji i 5) Vrpinac. U ovom tromjesečecu izgleda, da je najmarljivija bila područnica u Matuljima.

Povjerenici: Po našim društv. pravilima imademo pravo, da imenujemo svoje društ. povjerenike po Istri, kojima je zadaća, da u svemu, što im se čini potrebni i u vrijednim izvještajima C. O. Takove su povjerenike većinom imadene imenovati u onim kraljevima, gdje još ne optočiti ili se ne će doktora urediti društvena područnici. Tim smo se pravom poslužili pa smo avjedovo (pred neko 4 mjeseca) otpoštili oko 100 pisama na razne načine inteligencije i pouzdane ljudi u Istri — osobito svećenike i učitelje — moći ih, da bi primili za svoj kraj naše povjerenike. Nismo to još učinili za cijelu Istru, nego samo za one krajeve, gdje nam se činilo potrebnim i zgodnim. Za ostale krajeve učinili ćemo to naknadno.

Svi onima, kojima pišemo, prilozili smo jedan tiskani Aral s upitima o narodnim, društvenim i gospodarskim odnosima, doličnog kraja, moći ih, da taj arak ispunje te ga nama pripođaš.

Do sada primisimo 17 tiskovih araka ispunjenih i to za ova mjesta: 1) Pićan, 2) Vabriga, 3) Slum, 4) Sumbreg, 5) Kukelj, 6) Vrh, 7) Kotijat, 8) Gologorica, 9) Kanfanar, 10) Sudnjevicu, i okolna mjesta 11) Trviš, 12) Krščiću, 13) Rakotole 14) Novaki, 15) Lanisće, 16) Grimaldi i 17) Alturu.

Slavenima grada Pale i ekelico! Potekom nastajuće skolske godine dolaze u Pulu i osnivaju svoj zavod za odgoj tenkog pomaćadka časne scire sv. Križa u Dijkova u Hrvatskoj.

Mnogo je truda stajalo naš narod, dok je svojih djeci prisrbitko i jednu pa makar privatnu pučku školu. Zaostali smo bili mnogo u svakom obziru. U hrvatsku svijest propadala je u našem narodu i vjera i moral. Nu najveća oskudica u svakom pogledu očajala se je odavna u odgoju hrvatskih kćeri. Ona, koja je bila pozvana da bude čuvaricom domaćeg ognjišta, koja je imala da odgaja svome rodu i branitelje i branitelje vjere i domovine, bila je

zanemarena. Nije bilo nikoga, koji bi bio učijepio u nježno srce hrvatske žene najsvetliju dućavu: ljubav prama vjeri i domovini. Hrvatske kćeri dosada uzgojene većinom u sebi tudem jeziku, zadahnute tudem idealima nijesu niti osjećale potrebe da svoju djecu uzgajaju hrvatski. Na našu žalost a na radost naših neprijatelja, izaslo je tako iz redova našega naroda na tisuće izroda. Nestalo je gotovo iz naših kuća odziva ljeđnih imena Zvonimira, Branimira, Danice i Zorice, pa mjesto njih čuješ često u čisto hrvatskim obiteljima, razna nemarodna a i poganska imena. Blaga slavenska čud, nježno hrvatsko srce gotovo da se je ugutilo u tudioj koprivi.

Ove godine slavenski narod u Puli i iz okolice bili će tako sretan te će moći povjeriti svoje kćeri osobama, koje će ih majčinom brigom privinuti na svoje slavenske grudi, koje će u našem narodu započeti onaj tih, ali sigurni rad na boljaku naše budućnosti.

Sestra sv. Križa za svojim dolaskom u Pulu morali će pridonijeti mnogu žrtvu prije nego razviju svoju djelatnost, te uredi svoj zavod za svestrani odgoj naše senke mladeži. Stoga niko potpisani kao povjerenik i skrbnik časnih Sestara ovime apelira na svako slavensko srce, koje ljubi svoj narod, osobito na naše gospodje i majke. Dvoje moramo dati novim hrvaticama u našem mjestu: dajmo im našu djecu, da ih one uzgajaju a dajmo im i krku da mogu živjeti te svoj brigu posvetiti jedino odgoju naše djece. Radi se o našoj budućnosti, pa svaki novčić, koji se za tu plemenitu svrhu potroši vratiće se na narodu a strostrukim kamatama.

Svi dobrovoljni prinosi neka se šalju na mne potpisano.

U Puli dne 14. kolovoza 1918.

Janko Antun,
korni vikar.

Sastanci pouzdanika Političkog Društva.

Dne 4. septembra u 11 sati u jutro obdržavati će se u Dekaniji, u prostorijam Konsumnog Društva sastanak pouzdanika Političkog Društva iz sudbenog kotara Kopar.

Dne 18. istoga mjeseca u 11 sati u jutro obdržavati će se u Podgradu, u "Narodnom Domu" sastanak pouzdanika Političkog Društva iz sudbenog kotara Podgrad.

Mi već sada upozorujemo pouzdanike P. D. na te sastanke, a posebice će svaki dobiti poziv po pošti. Dodjite nešljeno, da se pogovorimo o narodnim našim stvarima i uđemo temelj novom radu.

Motor na plin 3 HP. predaje se odmah.

Upitati u tiskari Leginja i dr. Pula, ulica Giulia, 1.

Djelovi stroja

prodaju se pod staro željezo. Upiti secku se uprave na papirnicu Leginja i dr. Pula, ulica Giulia, 1.

Br. 8.369/18.

Natječajni oglas.

Olvara se natječaj za dobavu živežnih potrebitina i gorivog te ogrijavnog materijala za upravu cc. kk. kazniona u Primorju (Kopar i Gradiska) za god. 1914.

Vrsta materijala i množina nabavne razvidne su iz nabavnih uvjeta, koji stoje na raspolažanje zanimanicima u kancelariji c. k. visjeg državnog odvjetništva u Trstu, soba br. 4, u uredovnim satima (8—2).

Na zahtjev šalju se iste zanimanicima putem pošte, ako unaprijed pošalju postarinu.

Dobavni rok je od 1. januara do 31. decembra 1914.

Jamčevina nije predpisana.

Pismene započaćene ponude obakrbljene biljegom od jedne krunе otpraviti će se ujedno sa uzorcima upravi kaznione u Kopru odnosno ravnateljstvu kazniona u Gradiski najkasnije do 15. septembra 1918 o podne; osim toga opremiti je popune natpisom: "Ponuda za dobavu živežnih potrebitina".

Ponudi priklopiti je vlasničučno od natječatalja potpisane nabavne uvjeta.

Nema se obzir na zakasnjene ili nepravilno sastavljene ponude.

Ostaje pridržano pravo razdijeliti dobavu. C. kr. višje državno odvjetništvo.

TRST, dne 18. augusta 1918.
C. kr. dvorni savjetnik i višji državni odvjetnik
U. Z.
Dr. Zencovich s. r.

Krčkoj omladini!

Prva redovita akupština "Organizacije krčke narodne omladine", obdržavati će se u Nedjelju, 31. t. m. u 8 sata poslije podne u Hrvatskoj čitaonici u Puntu sa slijedećim dnevnim redom:

1. Pozdrav predsjednika;
2. Čitanje i ovjeravljenje zapisa po podugodisnje konstituirajuće skupštine;
3. Izvješaj centralnog odbora i vješnjak pododbora;
4. Izbor novog odbora za tkuću novu godinu;
5. Eventuala.

Umoljava se cijelokupni krčki omladinici, da ovoj skupštini u što većem broju prisustvovati izvori. Ujedno se upozoravaju članovi org. da svoju članarinu do tog dana kod društvenog blagajnika, isplatiti izvole.

Punat-Dobrinj, 26. kolovoza 1918.— Predsjednik: Janko Grković, učitelj. Tajnik: Josip Varić, cand. med.

SVOJ K SVOMUI
Tiskara i knjigovežnica

LAGINJA I DR.

Ulica Giulia, 1. PULA Ulica Giulia, 1.

Preporuča se za
tiskarke, knjigovežke
i galerijske radnje.

Težine izradite poleti iz gume.

Imade u salini
tiskarnice i knjige se p. n. oblike, arke, sklo, određenice, porculanice, keramike, drame, slike, knjige, pisanice za knjige, knjige i sve pisanice i rukopisne potrebitosti.

Sjetite se družbe Sv. Cirila i Metoda za Istru!

Prodaje se kuća sa 1 sobom, kuhinjom i bozgrendnim prostorijama, dvorištem i vrtom. Vodovod u kući. Povoljna cijena, upitati se u Tiskari Leginja i dr. Pula ulica Giulia 1.

PEKARNA

LJUDEVIT DEKLEVA

na Campo Marzio br. 5 — Podežulca Via Sistano 14.

Prodaja svježeg kruha tri puta na dan.

Direktna poslužba u dom i u javne lokale.

Prodaja svakovrstnog brašna iz najboljeg milna po dnevnoj cijeni. Poslužba brza i točna.

1000 i tisuću slika i raznih predmeta za mušku i žensku odjeću su u cjeniku, kojega razdoblje badava Jugoslavenska raspršavaonica

R. Stermecki, Celje, hr. 814.

Steckenpferd.

Lilienmilch-Sapun

od Bergmann & Co. Tschekan a/Elbe jeft jedan sapun koji dava kodo od sunčanih pljač i uskršnje lepe, mehaničke i njenske ruke. To se na dnevnoj dozadini zadržava u mode neophodno dozadali.

Kosad po 80 para dobiva se u svim kafarna, drogerijama i parfumerijama.

Može se proporati Bergmannova Littleverena "Mazura" kao invratno sredstvo za spajjanje ruke sa gospodinjicom. Cijena u tekućima po 70 para kom. Dobiva se po svadbi.

Sirite "Naša Sloga"

Austro-Hrvatsko parobrodarsko društvo, Punat.

Plovitbeni red počin od 1. IV. 1913 do oponiza.

Redovite pruge po Kvarneru.

Punat-Krk-Mališka-Omišalj-Riška svaki dan tamo i natrag.

Baška-Punat-Riška, svake srede, petka i nedjelje tamo, četvrtka, subote i utorka natrag.

Riška-Opatija-Lovran-Rab svake nedjelje i petka isti dan tamo i natrag.

Riška-Opatija-Lovran-Lošinj-Veli-Lošinj-mali-luka Sv. Martin evake subote tamo i natrag.

Riška-Crikvenica-Baška-Rab-Lošinj-mali-luka Sv. Martin - Lošinj-Veli-Novalja svakog pondjeljka tamo, utorka srede tamo, četvrtak natrag.

Vrbovnik-Sv. Marak-Silo-Crikvenica svaki dan tamo i natrag, svakog utorka produžen je do Rieke.

Glavna odpravnost: na Rieci Riva Cristoforo Colombo 4, telefon 1204, — u Opatiji na vlastitom kiosku na gatu.

Za gnojenje u jeseni

Thomasovo **brashno**

jeft najkoristnija i najcijenija umjetno gnojivo. Thomasovo brušno "Marka zvezda" proizvodi obilnu zaluž svih vrsta zlatarica, vinograda, livađa i pašnjaka. Radi velikog uspjeha što ga je u svim krajevinama postiglo gnojenje s Thomasovim brašnom "Marka zvezda" ovo je gnojivo neobhodno potrebito za svako gospodarstvo.

Evo Thomasovog brašna nema velike žetve. Neka se zahtjeva izradi Thomasovo brašno "Marka zvezda" i radi obavijesti za uporabu Thomasovog brašna ili kupnju id. obratiti se na gospodu

Herman Turcek & Co.

Trst, via Sanita br. 8.

Treba se čuvati manjerevdinje roboti

Ustanovljena 1891.

ISTARSKA POSUJILNICA u PULI

registrana zadružna na ograničeno jamčenje (Narodni Dom)

Vlastita kuća Podružnica u Pazinu.

Daje hipotekarne i mjenbene zajmove i uz mjesecnu otplatu te prima uložke, koje ukazujuće uz

4 1/2 %

čisto bez ikakvog odbitka.

Ustanovljena 1891.